

Wojewódzki Inspektorat
Inspekcji Handlowej w Poznaniu
Delegatura w Koninie
WPŁYNEŁO
dnia 30.07.2020r.
L.dz.II.zaf.....

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
AL. MARCINKOWSKIEGO 3
skr. pocztowa nr 254
60-967 Poznań

WOJEWÓDZKI INSPEKTORAT
INSPEKCJI HANDLOWEJ w Poznaniu
DELEGATURA w KALISZU
WPŁYNEŁO
dnia 30.07.2020r.
L.dz. 404II.zaf.....

Poznań, dnia 27 lipca 2020 r.

D/KA.NR.8361.186.2019
ZPO

P.M. Słodziak
30.07.2020
[Signature]

Beata Woźna
P.H.U.P „MIRMAOL”
ul. Mieszka I 7 lok. 24
63-300 Pleszew

reprezentowana przez:

adwokata
adwokata
Kancelaria Adwokacka
61-749 Poznań

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 321k ust. 1 i ust. 4, w związku z art. 171 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

Beacie Woźnej, przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. P „MIRMAOL” Beata Woźna, ul. Mieszka I 7 lok. 24, 63-300 Pleszew, NIP: 6171281285 karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu wprowadzania do obrotu kotłów na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW w rozumieniu art. 172a pkt 2, które nie odpowiadały wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 171 ustawy, zabrania się wprowadzania do obrotu produktów, które nie odpowiadają wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ustawy. Przed 1 stycznia 2020 r. wymagania te określone były w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie wymagań dla kotłów na paliwo

stałe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1690 i Dz. U z 2019 r. poz. 363), zwanym dalej „rozporządzeniem”, w brzmieniu ówczesnie obowiązującym.

Naruszenie powyższych przepisów stanowi podstawę do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 321k ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 9 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 2166), w przypadku gdy zostanie stwierdzone, że kocioł w rozumieniu art. 7 ustawy o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, który nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu, został wprowadzony do obrotu po raz pierwszy przed 1 stycznia 2020 r. przepisy dotyczące kar mają zastosowanie.

UZASADNIENIE

W dniach od 9 do 20 grudnia 2019 roku inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, działając na podstawie i w zakresie upoważnienia nr D/KA.NR.8361.186.2019 z dnia 9 grudnia 2019 r., przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Beaty Woźnej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U.P. „MIRMAOL” Beata Woźna, ul. Mieszka I 7 lok. 24, 63-300 Pleszew. Kontrolę przeprowadzono w dodatkowym stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej, tj. Suchorzew, ul. Kowalewska 28, 63-300 Pleszew.

Celem kontroli było sprawdzenie spełniania przez wprowadzone do obrotu kotły na paliwa stałe, o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW, wymagań określonych w rozporządzeniu. Ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca w miejscu przeprowadzania kontroli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji kotłów na paliwa stałe.

Ustalono, że w dniu rozpoczęcia kontroli w ofercie handlowej przedsiębiorcy nie było gotowych kotłów do sprzedaży.

Na podstawie losowo wybranych dowodów sprzedaży z miesięcy marzec, październik, listopad 2019 r. okazanych przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy, ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca wprowadził do obrotu w okresie od 23 listopada 2019 r. do dnia kontroli, tj. 9 grudnia 2019 r., między innymi 5 typów (14 sztuk) kotłów:

1. Kocioł c.o. 5. Klasy i eco-design na ekogroszek GRAND-TEH 15 o mocy 17 kW, w ilości 1 szt.
2. Kocioł c.o. 5. Klasy i eco-design na ekogroszek GRAND-TEH 25 o mocy 25 kW, w ilości 1 szt.
3. Kocioł c.o. Typu KWPR-LIDER 5 z podajnikiem ślimakowym na groszek energetyczny, o mocy 19 kW, w ilości 1 szt.
4. Kocioł c.o. Typu Feniks KOMFORT EKO z automatycznym podawaniem paliwa o mocy 20 kW, w ilości 4 szt.
5. Kocioł c.o. Typu Feniks KOMFORT EKO z automatycznym podawaniem paliwa o mocy 12 kW, w ilości 7 szt.

Zgodnie z treścią § 3 ust. 6 rozporządzenia, tabliczka znamionowa umieszczana na kotłach sprzedawanych po dniu 12 marca 2019 r. powinna zawierać informację zarówno o rodzaju, jak i parametrach jakościowych paliwa stałego zalecanego przez producenta.

W wyniku sprawdzenia dokumentacji technicznej ww. kotłów wprowadzanych do obrotu przez kontrolowanego producenta, stwierdzono, że w przypadku wszystkich wyżej

wymienionych kotłów nie podano na tabliczce znamionowej informacji o parametrach jakościowych zalecanego paliwa, co stanowi niezgodność z § 3 ust. 6 rozporządzenia.

Ponadto stwierdzono, że:

- na tabliczkach znamionowych kotłów wymienionych w poz. 1, 2, 3, 4, 5 wskazano rodzaj paliwa: **Miał węgla kam. MI lub groszek energ. Typ 31 lub 32.1 Wartość opałowa paliwa 26 MJ/kg PN-EN 12809:2002**. Paliwem wskazanym w sprawozdaniach z badań dla kotłów wymienionych w poz. 1, 2, 3, 4 jest węgiel kamienny sortyment groszek natomiast paliwem wskazanym w sprawozdaniu z badań dla kotła wymienionego w poz. 5 jest ekogroszek;
- w dokumentacji techniczno-ruchowej kotła określonego w poz. 3 wskazano możliwość zastosowania paliwa zastępczego w postaci pelletu. Przedstawione inspektorom sprawozdanie z badań nie potwierdza możliwości zastosowania paliwa zastępczego i spełniania granicznych wartości emisji oraz sprawności użytkowej (przy znamionowej mocy cieplnej) dla tego paliwa.

Wymogi dotyczące granicznych wartości emisji i granicznych wartości sprawności cieplnej uznawało się za spełnione, jeżeli były potwierdzone zgodnie z procedurą zawartą w normie europejskiej EN 303-5:2012, o której mowa § 3 ust. 4 rozporządzenia w ówczesnym brzmieniu, przez jednostkę posiadającą akredytację w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia 765/2008 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. *ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93* (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).

Jak stanowi § 3 ust. 3 rozporządzenia, w przypadku kotłów wielopaleniskowych oraz kotłów przeznaczonych do zasilania więcej niż jednym rodzajem paliwa stałego, wymagania w zakresie granicznych wartości emisji oraz granicznych wartości sprawności cieplnej muszą być spełnione dla wszystkich rodzajów palenisk oraz paliw stałych zalecanych przez producenta.

W toku kontroli stwierdzono również, że w przypadku kotła Feniks KOMFORT EKO o mocy 12 kW w tabeli dotyczącej danych techniczno-eksploatacyjnych zamieszczonych w dokumentacji techniczno-ruchowej parametry kotła są niezgodne z parametrami wskazanymi w sprawozdaniu z badań nr B/2019/2K z dnia 16 kwietnia 2019 r., przekazanym jako dokumentacja dla kotła Feniks KOMFORT EKO o mocy 12 kW. W pozycji „Gabaryty kotła” w sprawozdaniu z badań podano; szerokość 925 mm, głębokość 495 mm, wysokość 1140 mm, natomiast w dokumentacji Techniczno-Ruchowej podano parametry; Szerokość: 1000 mm, głębokość: 546 mm, wysokość: 1185 mm ponadto. Ponadto w pozycji dotyczącej wagi w sprawozdaniu wskazano masę kotła 336 kg natomiast według dokumentacji Techniczno-Ruchowej masa kotła wynosi 265 kg.

Powyższe mogło wskazywać na zmianę konstrukcyjną pomiędzy kotłem wskazanym w sprawozdaniu, a kotłem, dla którego sporządzono dokumentację Techniczno-Ruchową.

Zgodnie z treścią art. 321k ust. 1 ustawy, przedsiębiorca, który narusza zakaz określony w art. 171 przez wprowadzenie do obrotu kotła na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW w rozumieniu art. 172a pkt 2, który nie odpowiada wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Zgodnie z treścią art. 321 k ust. 2 ustawy, administracyjna kara pieniężna wynosi do 5% przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, jednak nie mniej niż 10 000 zł.

Wobec powyższego Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej jest zasadne.

Organ w dniu 26 maja 2020 r. wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. O wszczęciu poinformowano przedsiębiorcę pisemnie (data doręczenia 27 maja 2020 r.), jednocześnie wnosząc, na podstawie art. 321 k ust. 5 ustawy, o przedłożenie dokumentu zawierającego informacje o wielkości przychodu osiągniętego przez stronę postępowania w roku 2019. Stronę na podstawie art. 10 § 1 Kpa pouczono, iż może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

W dniu 12 czerwca 2020 r. do organu wpłynęło pismo pełnomocnika strony. W powyższym piśmie odniesiono się do ustaleń kontroli. Wskazano, że przedsiębiorca wprowadził zmiany w instrukcji kotła KWPR-LIDER 5, usuwając stwierdzone nieprawidłowości, tj. usuwając informację o paliwie zastępczym. Pełnomocnik strony podnosił, że zamieszczenie przedmiotowej informacji wynikało z pomyłki. Ponadto pełnomocnik strony wskazał, że informacja o różnych rodzajach paliw na tabliczce znamionowej została tam zamieszczona również omyłkowo. Pełnomocnik strony poinformował, że wszystkie stwierdzone uchybienia zostały usunięte. Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów oraz przesłuchanie strony w charakterze świadka.

Do pisma załączono rysunek techniczny kotła FENIKS Komfort Eko 12, wyjaśniając jednocześnie skąd wynikają rozbieżności w parametrach technicznych wskazanych w sprawozdaniu z badań oraz dokumentacji technicznej przedmiotowego kotła (dotyczące głębokości, wysokości oraz szerokości kotła). Należy zauważyć, że wyjaśnienia dotyczące parametrów technicznych kotła FENIKS Komfort Eko 12 nie zawierają odniesienia do różnicy w wadze wskazanej w sprawozdaniu oraz w dokumentacji technicznej. Nie przedstawiono ponadto dowodów na wymianę błędnie umieszczonych tabliczek znamionowych czy też instrukcji dla kotła KWPR-LIDER 5.

W dniu 29 czerwca 2020 r. doręczono pełnomocnikowi strony pismo informujące o nowym terminie wydania decyzji, tj. do dnia 27 lipca 2020 r. wskazując, iż wydłużenie postępowania wynika z konieczności przeprowadzenia dowodów w postaci przesłuchania strony.

W dniu 17 lipca 2020 r. przesłuchano Panią Beatę Woźną. Strona poinformowała, że działała w dobrej wierze. Nie sprzedawała w okresie objętym kontrolą kotłów niższej klasy niż piąta. Stwierdzone w trakcie kontroli nieprawidłowości były spowodowane przez błędnie zamówione przez nią tabliczki znamionowe, które po kontroli Inspekcji Handlowej zostały wymienione na prawidłowe.

Pani Beata Woźna oświadczyła, że kontaktowała się z klientami, którzy zakupili u niej kotły z kwestionowanym oznakowaniem i klienci nie czuli się oszukani. Tylko dwóch klientów zażyczyło sobie wymiany tabliczki znamionowej na poprawioną. Ponadto Pani Beata Woźna oświadczyła, że nie była świadoma, że są jakieś nieprawidłowości w powyższym zakresie. Sprzedawała kotły przekazując klientom dokumentację stwierdzającą spełnianie wymogów 5 klasy, potrzebną do uzyskania dotacji. Nie miała sygnałów o nieprawidłowościach. Jej działanie nie było działaniem celowym, tylko było

spowodowane niewiedzą. Strona oświadczyła, że nie była w powyższym zakresie wcześniej kontrolowana ani karana.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, analizując całokształt materiału zgromadzonego w sprawie, nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa z art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Skoro przedsiębiorca naruszył obowiązki, wynikające z przepisów ustawy, oceniając wagę naruszenia prawa, należy uznać, że stwierdzone naruszenia mają istotny charakter, bowiem wprowadzają konsumentów w błąd, sugerując użytkownikowi możliwość zastosowania niewłaściwego paliwa. W toku kontroli ustalono, że w okresie od 23 listopada 2019 r. do dnia kontroli, tj. 9 grudnia 2019 r. nieprawidłowości dotyczyły aż 5 typów (14 sztuk) kotłów.

W sprawie doszło wprawdzie do zaprzestania naruszenia prawa, jednak nastąpiło to dopiero na skutek kontroli. Ponadto okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż kontrolowany nie dopełnił opisanych powyżej obowiązków, które nakładają na niego przepisy wydane na podstawie art. 169 ustawy.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na strony została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strony zostały prawomocnie ukarane za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazane za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę całokształt materiału zgromadzonego w sprawie, w tym dane dotyczące wysokości przychodu, osiągniętego przez przedsiębiorcę w 2019 roku.

Ponadto Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzeby ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia organ ustalił, że celem przepisów o ochronie środowiska jest m.in. ochrona zdrowia i życia ludzi przed złą jakością powietrza. Jednym ze sposobów spełnienia tych celów jest eksploatacja instalacji lub urządzeń zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi. Niedopełnienie tych obowiązków pozbawia konsumentów wymaganych informacji o produkcie, tym samym umożliwia użytkowanie instalacji lub urządzeń niezgodnie

z wymogami prawnymi. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z przepisów ustawy. Niedopełnienie tych wymogów wpływa negatywnie na realizację celów ustawy dotyczących ochrony środowiska, a co z tym się wiąże zdrowia i interesu publicznego. Przedsiębiorca wskazując możliwość zastosowania innego rodzaju paliwa niż paliwo, wykorzystane podczas badań mógł mieć w ten sposób wpływ na proces decyzyjny konsumenta. Ponadto konsument sugerując się oznakowaniem kotła bądź zapisami w instrukcji mógł używać niewłaściwego paliwa, co miałoby bezpośredni wpływ na emisję szkodliwych związków w spalinach przedmiotowych kotłów. W związku z powyższym, nie można się zgodzić z twierdzeniem strony, że skoro klient nie wnosi roszczeń z tytułu stwierdzonych nieprawidłowości, to są one nieistotne. Zastosowanie niewłaściwego paliwa spowoduje bowiem, że klient może nie odczuć różnicy w pracy kotła, jednak kocioł może powodować nadmierną emisję substancji szkodliwych do środowiska. Ma to więc istotne znaczenie dla zdrowia nie tylko kupującego kocioł, ale również dla osób postronnych.

Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku albo naruszenia zakazu tego rodzaju, co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara, organ uwzględnił fakt, iż nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przepisów ustawy.

Analizując stopień przyczynienia się stron, na które jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa organ ustalił, że naruszenie przepisów było wynikiem niewiedzy przedsiębiorcy, w zakresie obowiązków wynikających z przepisów ustawy i aktów delegowanych, w związku z tym strona, wprowadzała do obrotu kotły nieodpowiadające określonym wymaganiom. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w istotę rzetelnego prowadzenia działalności gospodarczej, wkomponowane jest posiadanie niezbędnej wiedzy specjalistycznej, obejmującej formalne kwalifikacje i doświadczenie wynikające z praktyki zawodowej. W działalności gospodarczej polegającej na obrocie kotłami na paliwo stałe, podstawowym obowiązkiem jest sprzedaż kotłów przy spełnieniu określonych obowiązków, wynikających z przepisów ustawy i aktów delegowanych.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił również podjęte przez kontrolowaną działania dobrowolne, które wyeliminowały ujawnioną niezgodność z prawem.

Ponadto biorąc pod uwagę warunki osobiste strony, organ uwzględnił informacje znajdujące się w dokumentach podatkowych dostarczonych przez stronę, których kopie załączono do akt sprawy.

Zgodnie z treścią art. 321k ust. 2 ustawy, administracyjna kara pieniężna wynosi do 5% przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, jednak nie mniej niż 10 000 zł. Wymierzając karę, organ oparł się na wysokości przychodu za 2019 r. ustalonej w oparciu o dokumenty podatkowe, których kopie załączono do akt sprawy.

W tym przypadku należało zastosować środek w postaci wymierzenia najniższej możliwej kary pieniężnej, w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 321k ust. 6 ustawy, administracyjna kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa i jest wnoszona na rachunek bankowy właściwego wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej. W związku z powyższym, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, nr konta NBP 0/0 Poznań nr 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Al. Marcinkowskiego 3, 60-967 Poznań, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu IVA Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438 ze zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozakiewicz

Otrzymują:

- 1) Strona
- 2) BA,
- 3) a/a.